

Як видно з табл. 1, Коефіцієнт забезпечення видатків місцевих бюджетів власними та закріпленими за ними на постійній основі доходами у 2004-2007 рр. був низьким, однак досить стабільним, а коефіцієнт покриття перевищував 1 (крім 2004 р.). Значення Коефіцієнту режиму економії за цей період свідчать про пропорційне зростання видатків до можливостей нарощування доходів бюджетів. Однак, у 2008 р. відбулося суттєве погіршення усіх показників виконання бюджетів, зокрема суттєво знизився рівень забезпечення видатків, а всі доходи забезпечили фінансування видатків лише на 56,9%. В той же час темпи зростання видатків значно перевищили приріст доходів за відповідний період. Причиною такого явища є як наслідки економічної кризи в Україні, так і традиційні проблеми у формуванні й використанні коштів місцевих бюджетів, які не знайшли свого вирішення протягом аналізованого періоду. Це вимагає подальшого дослідження, для чого можуть бути використані запропоновані нами показники.

Література

1. Звіти про виконання Державного бюджету України річні за 2004-2008 рр./<http://budget.rada.gov.ua/kombjudjet/control/uk/doccatalog/list?currDir=45096>

УДК 633.1:338.43

Чорнодон В.І.

к.е.н., викладач кафедри економіки підприємств і корпорацій,
Вінницький інститут економіки
Тернопільського національного
економічного університету

Вплив економічної кризи на інвестиційні процеси у галузі садівництва України

У загальній економічній кризі в аграрній сфері країни, яка склалася внаслідок низки причин як на макро-, так і мікрорівнях, найбільш відчутно проявилися негативні явища в тих галузях, основна діяльність яких цілковито пов'язана з процесами створення та продуктивного використання основних виробничих фондів.

У більшості садівницьких підприємств через низьку рентабельність або збитковість садівництва немає власних нагромаджень навіть для простого відтворення насаджень [1, 90].

Саме тому на сьогодні час найбільш актуальною проблемою у промисловому садівництві України є активізація інвестиційних процесів. При умові прибутковості галузі зросте її інвестиційна привабливість. Залучені інвестиції дадуть можливість покращити стан сільгосп підприємств та підняти показники ефективності їхньої діяльності.

Однією із характерних особливостей промислового садівництва є його велика капіталомісткість як створення насаджень, так і виробничої інфраструктури, а також велика,

зумовлена природою рослин, тривалість між вкладенням інвестицій у створення насаджень та досягненням ефекту. До того ж загалом об'єктивною є потреба перманентного вкладання капіталу у відтворення насаджень у часі та просторі.

Ефективність інвестиційної діяльності залежить від того, наскільки при її формуванні враховані, узгоджені і стратегічно зорієнтовані на досягнення спільних результатів інтереси центру і регіонів [2].

На рівень ефективності садівницької галузі впливають такі організаційно-економічні фактори: раціональне розміщення, оптимальна концентрація, спеціалізація, інтенсифікація галузі, науково обґрунтований породносортний склад садів і ягідників, форми організації виробництва і мотивації праці, ціноутворення, інтеграцію виробництва, зберігання, переробки і реалізації продукції. Усі вони взаємозалежні і взаємообумовлені, здійснюють свій вплив на ефективність як безпосередньо, так і опосередковано, тому досягнення максимальної ефективності можливе лише при оптимальному їх поєднанні та за умови ефективних джерел інвестицій.

Здійснення інвестиційної діяльності аграрного підприємства вимагає наявності визначеного обсягу фінансових ресурсів, який використовується для фінансування його інвестиційних проектів.

Найбільш характерними стадіями інвестиційного процесу можуть бути такі: мотивація інвестиційної діяльності, прогнозування і програмування інвестицій, обґрунтування доцільності інвестицій, страхування інвестицій, державне регулювання інвестиційного процесу, планування інвестицій, проектування і ціноутворення, фінансування інвестиційного процесу, забезпечення матеріально-технічними ресурсами, освоєння інвестицій, підготовка до виробництва продукції, попередня здача й приймання в експлуатацію, кінцева здача об'єкта в експлуатацію тощо [3, 95, 96].

Організація інвестиційної діяльності в сільськогосподарських підприємствах має розпочатися із розробки стратегічного плану, орієнтованого на задоволення попиту споживачів, який з'ясовується лише у процесі маркетингових досліджень. За умов ринкових відносин необхідно вміло орієнтуватися на ринку сільськогосподарської продукції, ефективно управляти та розпоряджатися виробничими, кадровими та фінансовими ресурсами, запобігати можливим негативним факторам навколишнього середовища.

Найважливішими цілями інвестиційної стратегії в сучасних умовах господарювання є структурна реорганізація галузі, якісне поліпшення основних засобів виробництва, що призведе до зростання економічної ефективності виробництва, а відтак і поліпшення харчування населення, шляхом збільшення в раціоні плодово-ягідної продукції.

Саме інвестиції значною мірою визначають темпи розвитку садівництва. Отже, поряд з заходами щодо збереження діючого потенціалу необхідно активізувати процес залучення

інвестицій та визначити пріоритетні напрямки їх вкладення. Активізація інвестиційної діяльності є однією із основних умов успіху реформування економіки.

При цьому державне регулювання виступає важливою умовою формування і розвитку інвестиційної діяльності як на рівні держави, так і в конкретному регіоні. В умовах сучасної цінової ситуації в аграрній сфері неможливо зупинити стагнацію та забезпечити подальший розвиток промислового садівництва без активного державного протекціонізму галузі. Державні інвестиції виступають засобом для створення первинних умов для залучення приватних та іноземних інвестицій.

Література

1. Шестопаль О.М. Теоретико-методологічні основи (нова парадигма) та складові Національної програми поступу промислового садівництва України: макрогалузевий аспект: Монографія. К.: ННЦ ІАЕ, 2008. – 140с.
2. Дацій Н.В. Створення ефективної інфраструктури управління інвестиційною діяльністю // Інвестиції: практика та досвід. – 2007. – №22. – С.13-16.
3. Реверчук С.К., Реверчук Н.И., Скоромович І.Г. та ін. Інвестологія: наука про інвестування: Навчальний посібник / за ред. Докт. Екон. Наук, проф. С.К. Реверчука. – К.: Атіка, 2001. – 264с.

УДК 336

Юрій І.С.,
науковий співробітник бібліотеки,
Тернопільський національний
економічний університет

Єдність фінансових границь за умов самоорганізованості процесу економічної кризи

Економічний розвиток – це динамічний процес, який реалізується через складні поєднання різних за тривалістю циклів, об'єднаних спільним джерелом динаміки – стійким позитивним трендом зростання населення і ВВП. З одного боку, закони розвитку для національних, регіональних і глобальної системи – єдині. Усі вони належать до класу великих комбінованих самоорганізованих систем. З іншого боку – періоди економічних криз, у процесі розвитку світової економіки можливість відносин ускладнюється, змінює свою політичну форму і економічну структуру – географічну, факторну, платіжну, що не завжди спричинює до наступне економічне зростання.

На сучасному етапі розвитку економіки резерви підвищення ефективності суспільного виробництва і збільшення національного доходу країни полягають у пришвидшенні відповідності міжнародному поділу праці, оскільки раціоналізація використання трудових й матеріальних